

Sâmbătă, 1 August, 2026

Scoaterea Sfintei Cruci

Sf. 7 frați Mucenici Macabei

Romani 14

⁶ Cel ce ține ziua¹, pentru Domnul o ține; și cel ce nu ține ziua, pentru Domnul n'o ține. Și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, fiindcă-I mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și-I mulțumește lui Dumnezeu.

⁷ Că nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine.

⁸ Că dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Așadar, și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului suntem.

⁹ Căci pentru aceasta a trăit și a murit și a înviat² Hristos, ca El să stăpânească și peste morți și peste vii.

¹ Ziua rânduită de lege ca sărbătoare.

² În unele variante manuscrise: a murit și a înviat. În textul de față, opțiune pentru varianta cea mai cuprinzătoare: Hristos e Domn peste vii din toate timpurile, atât pentru cei din vremea Sa, cât și pentru cei de după înviere.

Matei 15

³² Iar Iisus, chemându-i la Sine pe ucenicii Săi, le-a zis: „Milă Îmi este de mulțime, că iată sunt trei zile de când așteaptă lângă Mine și n'au ce să mănânce; și nu vreau să le dau drumul flămânzi, ca să nu se istovească pe cale”.

³³ Și ucenicii I-au zis: „De unde să avem noi aici, în pustiu, atâtea pâini încât să săturăm atâta mulțime?”

³⁴ Și Iisus i-a întrebat: „Câte pâini aveți?” Ei au răspuns: „Șapte și câțiva peștișori”.

³⁵ Și poruncind mulțimii să șadă pe pământ,

³⁶ a luat cele șapte pâini și peștii și, mulțumind, a frânt și le-a dat ucenicilor; iar ucenicii, mulțumitor.

³⁷ Și au mâncat toți și s'au saturat; și au strâns șapte coșuri pline cu rămășițe de fărmături.

³⁸ Iar cei ce au mâncat erau ca la patru mii de bărbați, afară de

femei și de copii.³

³⁹ Și după ce a dat drumul mulțimilor, S'a suit în corabie și S'a dus în ținutul Magdala.⁴

Tâlcuire

Încă o dată a săturat Domnul, în chip minunat, poporul ce-L însoțea, ca să arate că El e întotdeauna gata să îndeestuleze cu dărnicie poporul credincios. Ar fi putut să facă asta de fiecare dată, dar n-a vrut să îi dezvețe de felul obișnuit de viață, pe care tot El l-a rânduit, l-a întărit și îl face să dăinuie. Lucrările de căpetenie, atotcuprinzătoare ale Proniei, au fost săvârșite la începutul lumii, prin întocmirea tuturor lucrurilor; dar rânduint și punând în mișcare

totul, Dumnezeu nu S-a legat cu nimic prin legile firii, ci a rămas pe deplin slobod să se amestece, atunci când este nevoie, trimițând ajutoare mai presus de fire. El lucrează ca un stăpân în gospodăria Sa, care întocmește rânduiele, însă, păzindu-le, nu este legat cu nimic de ele, ci are putere asupra lor, cârmuindu-le cu bunătate de gospodar. Potrivnicii credinței nu înțeleg însemnătatea dumnezeieștii Pronii: o caută în gândurile lor dincolo de hotarele cuvenite și, nevăzându-și împlinite închipuirile, o tăgăduiesc. Pronia pe care o cer ei nu se află nicicum; dar ființează, fără îndoială, cea pe care I-a plăcut să o rânduiască și să o păzească însuși Domnul Dumnezeu.⁵

³ Unii comentatori (mai ales occidentali) înclină să creadă că istorisirea celor două înmulțiri ale pâinilor (vezi Mt 14, 15-21) relatează, de fapt, unul și același eveniment, dar consemnat după două tradiții diferite. Cu toate acestea, versetele 9 și 10 din capitolul următor (Mt 16) se referă în mod explicit la amândouă.

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.